

ת"פ 8820/12/17 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד פריד בן עטוה אבו אלקיעאן

בית משפט השלום בבאר שבע

ג' אדר תשפ"א
15 פברואר 2021

ת"פ 8820-12-17 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה

מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ עו"ד הדס עמר

נגד
הנאשם

פריד בן עטוה אבו אלקיעאן
ע"י ב"כ עו"ד נאשף דרוויש

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות הדין

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 1274(1) ו-(2) חוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") (עבירה אחת);
- תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, בניגוד לסעיף 273 לחוק (ארבע עבירות);
- היזק בזדון, בניגוד לסעיף 452 לחוק (עבירה אחת).

בהתאם לעובדות, שיוחסולנאשם באישום הראשון שבכתב האישום - בתאריך 09.06.16, סביב השעה 13:03, הגיעו השוטרים רוני חי בוכניק (להלן: "רוני") וג'קי ברגל (להלן: "ג'קי") (שניהם יחדיו ייקראו להלן: "השוטרים") לאזור המוסך "עטוה אבו אלקיעאן", באזור התעשייה בישוב חורה, בעקבות תלונה, לפיה שתי משאיות חוסמות את ציר התנועה.

צעיר, אשר זהותו אינה ידועה למאשימה, ניגש אל השוטרים ואמר, כי אחת המשאיות החוסמות את התנועה, תיכנס תיכף למוסך. השוטרים ביקשו שיזיז את המשאית, והוא אמר, שהולך להביא את המפתחות, ונכנס למוסך.

השוטרים המתינו מספר דקות, וכשאותו אדם לא חזר להזיז את המשאית, החלו לרשום דוח על הפרעה לתנועה.

עמוד 1

בשלב זה, החל אדם נוסף, בשם זיאר אבו אלקיעאן, לצלם השוטרים, תוך שאומר להם, כי הם "עושים בלגאן" וכי הוא יתלונן עליהם.

השוטרים דרשו מאותו זיאר, כי יזדהה, ומאחר שסירב להזדהות, ירדו מהניידת על מנת לעכב אותו.

באותה עת, החלה התקהלות סביב השוטרים, עקב כך הוזמנה תגבורת, והגיע לזירה השוטר אמיר אלהוזייל (להלן: **"אמיר"**) (מכאן ואילך ייקראו כל השוטרים הנוכחים באירוע: **"השוטרים"**).

באותה עת, התקרב למקום הנאשם, כשהוא אוחז בידו מפתח ברגים, והחל לדחוף את השוטרים רוני וג'קי, תוך שמושך אליו את אותו זיאר, במטרה למנוע מהם לעכבו.

בשלב זה, הגיעו לזירה שוטרים נוספים כתגבורת, ביניהם השוטרים אביב רפי יצחק (להלן: **"אביב"**) ואוהד יפרח (להלן: **"אוהד"**).

השוטר אביב ניגש לנאשם כדי לעכבו, בתגובה החל הנאשם להשתולל והיכה את השוטר אביב בפניו.

באותו שלב, הגיע למקום אדם נוסף, חוסאם אבו אלקיעאן, חנק את השוטר אביב מאחור והפילו לקרקע.

בעקבות כך, ניסו השוטרים להשתלט על הנאשם ואז הנאשם הכה את השוטר ג'קי בראשו במפתח הברגים שהחזיק בידו. השוטר אוהד יפרח התקרב מאחורי הנאשם כדי למנוע ממנו להמשיך ולהכות את השוטר ג'קי ואז פגע הנאשם בפניו של השוטר אוהד עם מרפקו, הסתובב לעברו והחל לירוק עליו. השוטר אמיר הצליח להשתלט על מפתח הברגים ולהוציא אותו מידו של הנאשם והודיע לנאשם, כי הוא עצור.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נפגע השוטר אביב באפו ובפניו ונזקק לטיפול רפואי. לשוטר ג'קי - נגרם חתך, באורך שישה סנטימטר, בראשו וגם הוא נזקק לטיפול רפואי.

על פי המפורט באישום השני, לאחר שעוכב הנאשם והובא לחדר הסיור בתחנת משטרת העיירות, נכנס לחדר השוטר אוהד והבחין, כי הנאשם אינו אזוק. הוא ניגש לנאשם כשבידיו אזיקים והודיע לנאשם, כי הוא עצור. בתגובה, החל הנאשם להשתולל והכה, באמצעות מרפקו, בחזה של השוטר אביב. שוטרים נוספים נכנסו לחדר, כדי לסייע לשוטר אביב להשתלט על הנאשם ובניהם היה השוטר אלכסיי ניסנביץ'. הנאשם הרים מסך מחשב שהיה בחדר וניסה באמצעותו להכות את השוטרים, אך המסך נשמט מידיו ונפל על הרצפה. בהמשך, הפיל הנאשם שולחן שהיה בחדר, כשהוא מנסה לפגוע בשוטרים גם באמצעותו וכן השליך את מארז המחשב. כשהשוטר אלכסיי ניסה להשתלט עליו - הסתובב ונגח בו בפניו רק לאחר מכן - עלה בידי השוטרים לאזוק את הנאשם.

כתוצאה ממעשים אלה של הנאשם, נגרמו לשוטר אוהד כאבים ונפיחות באצבע והוא נזקק לטיפול רפואי. לשוטר אלכסיי נגרמו נפיחות וסימני חבלה שטחיים בשתי אצבעות וגם הוא נזקק לטיפול רפואי.

בגין עובדות אלה, יוחסו לנאשם עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות; תקיפת שוטרים; והיזק לרכוש במזיד.

במענה לכתב האישום - כפר הנאשם בעבירות והתיק נקבע לשמיעת הוכחות.

הנאשם לא התייצב למספר דיוני הוכחות וכן, היו בקשות דחיה רבות מצד ההגנה.

בתום פרשת התביעה ופרשת ההגנה, הגישה ההגנה בקשות ארכה להגשת סיכומיה.

אף לאחר הסיכומים, כאשר נקבע מועד לשימוע הכרעת הדין, ביקשה ההגנה לדחות את המועד. למועד הנדחה - הנאשם כלל לא התייצב. בדלית ברירה, נקבע מועד נוסף לשימוע הכרעת הדין, אך ההגנה ביקשה לדחות את המועד פעם נוספת.

לבסוף, ניתנה הכרעת הדין ביום 21.06.20, ונקבע מועד לשמיעת פרשת העונש.

לאחר מתן הכרעת הדין, עתרה ההגנה להפנייתו להערכת שירות המבחן למבוגרים. על אף שהנאשם לא הודה ולא נטל אחריות על מעשיו - הסכימה התביעה להפנייתו כאמור ובנסיבות אלה - הוזמן תסקיר בעניינו.

במועד שמיעת פרשת העונש, הנאשם לא הואיל להתייצב, על כן, נקבע מועד נוסף.

לבסוף, נשמעה פרשת העונש ביום 19.01.21, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- גליון הרשעות קודמות של הנאשם (ת/15) - לחובת הנאשם מספר הרשעות, ביניהן עבירות נשק; הפרעת שוטר במילוי תפקידו; תקיפת שוטר במילוי תפקידו; החזקת סכין/אגרופן; אימים.
- הצהרת נפגע העבירה (ת/16).

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

שירות המבחן הגיש תסקיר, בו פירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם - כבן 37, נשוי, אב ל-6 ילדים, מתגורר עם משפחתו בחורה, מנהל עסק משפחתי - המוסך הסמוך למקום האירוע נושא האישום הראשון, כשהוא ממשיך את אביו - שהקים את המוסך.

לדברי הנאשם, עזב לימודיו לאחר 10 שנות לימוד, ומאז עובד במוסך של אביו, שם למד מכונאות רכב. תחת הנאשם שלושים פועלים העובדים במוסך.

עיון במרשם הפלילי של הנאשם חושף הרשעות בגין עבירות נשק ואלימות, בין היתר, תקיפת שוטרים והפרעת שוטרים במילוי תפקידם.

משפחת הנאשם מסוכסכת עם משפחה אחרת בעיר חורה, כשאחד מאחיו מרצה מאסר בגין עבירות אלימות.

ביחס לעבירות הנוכחיות, טען הנאשם כי הוא לא תקף את השוטרים, אלא הם אלו שתקפו אותו.

שירות המבחן התרשם מעמדת הנאשם כמי שמצמצם את חלקו באירוע, והתרשם, כי הנאשם מתקשה לבחון את נסיבות העבירה; חלקיו המכשילים; דפוסי חשיבתו והתנהגותו שהובילו לאלימות כלפי כוחות המשטרה.

שירות המבחן למבוגרים הציע לנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית המיועדת לבעלי רקע פלילי בתחום האלימות, הנאשם הסכים להצעה, אך התקשה לזהות קשיים או צרכים טיפוליים.

בשקלול גורמי הסיכון והסיכון; אופי העבירה וחומרתה; וקשייו של הנאשם לקחת אחריות על מעשיו; המליץ שירות המבחן למבוגרים על ענישה הרתעתית בדמות מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב והשלימה אותן על פה.

התביעה הדגישה את הפגיעה בערכים של שלטון החוק ושלמות הגוף.

התביעה הדגישה את חשיבות ההגנה הראויה על אוכפי החוק, כדי להבטיח אכיפה יעילה של החוק ושמירה על הסדר הציבורי; כמו כן, הצורך להרתיע את היחיד והרבים.

התביעה הדגישה, כי הנאשם נמנע מלקחת אחריות על מעשיו, ואף ניסה להשליך האחריות על השוטרים - נפגעי העבירה.

הנאשם לא הביע חרטה על מעשיו ונראה - כי אינו ירא מהחוק.

לטענת התביעה, למרות שריצה בעבר מאסר בפועל, ואף לחובתו הרשעות בעבירות דומות - שב לסורו.

התביעה עתרה למתחם ענישה, שינוע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נוספת בדמות מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לשוטרים שנפגעו.

התביעה עתרה למקם את עונש המאסר בחלקו העליון של מתחם הענישה.

ההגנה אישרה, כי היתה תקרית אלימה עם השוטרים, אך לטענתו הוא זה שהותקף על ידי השוטרים.

ההגנה טענה, כי יש לדחות את בקשת התביעה שלא להקל עם הנאשם רק משום שבחר לנהל את משפטו.

ההגנה טענה, כי קיימת החמרה בענישה בנוגע למגזר אליו משתייך הנאשם, לעומת מגזרים אחרים.

ההגנה טענה, כי הנאשם אדם נורמטיבי שנקלע לאירוע, וכי עברו הפלילי הוא ישן ולא רלוונטי.

ההגנה עתרה למתחם ענישה הנע בין מספר בודד של חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא לא התכוון לנהוג באלימות, אלא ראה התקהלות מחוץ למוסך, יצא לראות במה מדובר, ואז הותקף. כן, הוסיף הנאשם, כי הוא לא אדם אלים ועשה רק 3 עבירות במהלך חייו.

דין והכרעה

העבירות שעבר הנאשם חמורות.

עבירות אלו מצביעות, הן על זלזול בערך של שלום האדם ושלמות גופו והן, על היעדר מורא מהחוק ומנציגיו - אנשי המרות - שוטרי משטרת ישראל.

אשר לעבירות, שענין הפגיעה באנשי המרות, כפי המפורט בכתב האישום - כבר נפסק, לא פעם, כי על בית המשפט להציב חומת ברזל אל מול עובריהן. חומה כזו שתאפשר לשוטרים וליתר גורמי האכיפה למלא תפקידם ללא חשש.

בנוגע לכך, ראוי להביא מדברי בית המשפט העליון בפסק הדין ע"פ 5214/13 **מחמוד סרחאן נ' מדינת ישראל**:

אכן, יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. "מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות" (ענין מוסא, שם). אינטרס הציבור מחייב אפוא ששוטרים יוכלו למלא את תפקידם ללא מורא ופחד (ע"פ 500/87 **בורוכוב נ' מדינת ישראל** (8.3.1988)). מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה (רע"פ 5940/06 **גל נ' מדינת ישראל** (18.12.2006); ענין מוסא, שם).

כן נאמר בפסק הדין ע"פ 9878/09 **מדינת ישראל נ' מוסא**:

משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל, ומוטלים עליה תפקידים רבים במדינתנו רווית הקשיים, המתחים והאיומים, ונדמה כי אף גוף משטרי במדינה דמוקרטית לא נאלץ להתמודד עם האתגרים הרבים הניצבים בפני משטרת ישראל, החל מגילוי פשעים ומניעתם וכלה בהתמודדות עם מתקפות טרור אכזריות. שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושים לילות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל שניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחונו האישי. ללא הגנה ראויה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והבטחת הסדר הציבור.

שלומם הגופני והאישי ושלום חייהם של השוטרים אינו הפקד, ועל בית המשפט ליתן להם הגיבוי המתאים כאשר מותקפים בעת ביצוע תפקידם.

כן נאמר בע"פ 8704/08 **הייב נ' מדינת ישראל**:

מעשיהם של המערערים, שכללו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין, הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת כל רסן אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק תוך התעלמות מופגנת מנורמות ההתנהגות הראויות שיש להקפיד עליהן.

מתחם הענישה

הנאשם תקף את השוטרים, במטרה להכשילם במילוי תפקידם, עת ניסו לעכב אדם אחר. הנאשם הכה את השוטר אביב בפניו וגרם לו לחבלות; ואם לא היה די בכך, היכה שוטר נוסף - ג'קי - באמצעות מפתח ברגים בראשו וגרם לו חתך באורך 6 ס"מ; שוטר נוסף - אוהד - הוכה על ידו באמצעות מרפקו והוא אף ירק לעברו.

אם סבר מן דהוא, כי המדובר היה בהתלהטות יצרים רגעית, הרי, גם לאחר שהיתה לנאשם שהות להירגע והוא הובא לתחנת המשטרה, לא נמנע מלתקוף את השוטר אוהד פעם נוספת, באמצעות מרפק לחזהו; נגח בפניו של שוטר רביעי - אלכסיי; ניסה להכות השוטרים עם מסך מחשב והפילו לרצפה; הפך שולחן במטרה לפגוע בשוטרים וגרם נזק לצידוד יקר ערך.

כל זאת - עשה הנאשם בתקרית שאינה נוגעת אליו כלל, כשהתמונה העולה מהראיות הוא, כי הנאשם מנהל את המוסך הסמוך ופועל כמעין "שריף" של האזור, כאשר משטרת ישראל או כל מי אחר אינו רשאי לפעול בו ללא קבלת רשותו.

בניגוד לנטען מפי ההגנה, מצביעות הראיות, שהוצגו לבית המשפט, על כך, שפגיעת הנאשם בשוטרים היתה מתוכננת, כשהנאשם הצטייד, מבעוד מועד, במפתח הברגים ואף דאג להסליק אותו בתוך ידו, כך שלא יראה לעין בזמן בו מתקרב אל השוטרים. לנאשם לא היתה כל עילה להתקרב אל השוטרים, שלא פנו אליו ולא דרשו ממנו דבר, וחציית שורת הצופים באירוע, תוך חתירה למגע וכניסה ללב ההתרחשויות, מדברת בעד עצמה.

באדם אחד ניתן, אולי, לפגוע מבלי משים; לא כך - כשמדובר בפגיעה בארבעה שוטרים שונים, במסגרת שני אירועים שונים.

וודאי שהכניסה ללב ההתרחשויות - היא כשלעצמה פעולה מתוכננת.

אופי הפגיעות, תוך שימוש בנשק קר; יריקה על שוטר; השתוללות רבתי; פגיעה ברכוש במשרד בתוך תחנת משטרה - מצביע על תעוזה ברף הגבוה ביותר ועל היעדר כל מורא מהחוק ומנציגיו.

להלן, תובא סקירה של פסיקה במקרים בעלי קווי דמיון למקרה דנן, אם כי חלקם בנסיבות קלות יותר מהמקרה דנן:

· בגזר הדין ת"פ 8055-01-19 **מדינת ישראל נ' אבו סהיב ואח'**, נקבע בבית משפט זה מתחם ענישה, בגין אירוע, שכלל תקיפת שוטרים באגרופים ואף שימוש במקל ובחפץ נוסף, כן שינוע בין 14 ועד 28 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, הוטלו על הנאשמים מאסרים מותנים; פיצויים כספיים לשוטרים שנפגעו; וקנס.

· בפסק הדין עפ"ג 6752-12-20 **אלמליח נ' מדינת ישראל**, אישר בית המשפט המחוזי בבאר שבע, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, מתחם ענישה שנקבע בבית משפט זה, בגין מעשי עבירה שכללו הפרעה לשוטרים בעת מילוי תפקידם וכן תקיפת שוטר באמצעות אגרופן מאולתר, כך שינוע בין 12 ועד 28

חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 16 חודשי מאסר בפועל; מע"ת; פיצוי בסך 12,000 ₪ לשוטרי שהותקף; קנס בסך 6,000 ₪ ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בפסק הדין עפ"ג 31060-04-14 **אטרש נ' מדינת ישראל**, אישר בית המשפט המחוזי בבאר שבע, בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים, מתחם ענישה שנקבע בבית משפט זה, בגין מעשי עבירה שכללו תקיפת שוטרים תוך ידוי אבנים לעברם, כך שינוע בין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל. באותו ענין, נגזרו על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל. יצוין, באותו מקרה לא נגרמו חבלות לשוטרים המותקפים.

· בפסק הדין ע"פ 3662/11 **חמאד נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעור על עונש בן 20 חודשי מאסר בפועל ו-8 חודשי מאסר על תנאי בגין תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, תוך שימוש בנשק קר.

· בפסק הדין עפ"ג (חי') 11794-12-15 **מדינת ישראל נ' זבידאת**, התקבל ערעור המדינה והוחמר עונשם של נאשמים, אשר תקפו שוטרים באגרופים ובעיטות, כשנאשם נוסף מאיים על שוטר באמצעות קרש עץ עם מסמרים. באותו ענין, קבעה ערכאת הערעור מתחם ענישה הולם הנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

· בפסק הדין רע"פ 8172/10 **גזאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), שם נדחה ערעור על עונש בן 16 חדשים בגין תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות אשר כללה דחיפת השוטר שהביאה לנפילתו, וברחה מעיכוב.

· בפסק דין עפ"ג 49806-07-13 **אלסנע נ' מדינת ישראל**, נדחה, בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים, ערעור על גזר דין של בית משפט זה, בו הוטל עונש מאסר בן 20 חדשים בגין עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, שעיקרה אגרופים ובעיטות שכוונו לעבר שוטר על ידי מעוכב במטרה להכשיל את מעצרו ומעצר מעורב נוסף.

· עוד ראו פסק הדין רע"פ 1922/11 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), שם אושר עונש כולל בן 28 חודשי מאסר בפועל (לרבות הפעלת מאסר מותנה), בגין עבירה של תקיפת שוטרים אשר כללה תקיפתם על ידי אדם אחד במטרה למנוע מעצרו.

בשים לב למדיניות הענישה כפי שפורטה לעיל, בשינויים המותאמים, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה בגין אירועים, הכוללים תקיפת שוטרים אלימה, תוך גרימת חבלות ושימוש בנשק קר, והיזק במזיד לרכוש, אשר ינוע בין 15 חודשי מאסר בפועל ועד 32 חודשי מאסר, בצירוף עונשים נוספים.

קביעת ענישה ספציפית בתוך מתחם הענישה

אשר לקביעת הענישה במסגרת המתחם האמור, על בית המשפט לשקול עברו של הנאשם; נסיבותיו האישיות; הפרוגנוזה של גורמי ההערכה בענינו.

באשר לעבר הפלילי - לנאשם הסתבכויות שקדמו לכתב אישום זה ואף הרשעה בעבירות דומות לעבירות דנן. עם זאת, הרשעותיו של הנאשם אינן מהזמן האחרון (ההרשעה האחרונה משנת 2009). העבירות מושא הרשעות אלה יש אמנם עשויות ללמד על מערכת הערכים של הנאשם ועל תפיסתו את רשויות החוק, אך לנוכח חלוף הזמן מאז שנרשמו לחובות - יינתן להן משקל מופחת.

אשר לפרוגנוזה מטעם גורם ההערכה המקצועי - שירות המבחן למבוגרים - זו מלמדת על אי הפנמת חומרת המעשים; אי-נטילת אחריות; היעדר אמפתיה כלשהי לשוטרים הנפגעים; סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד.

הנאשם כפר בעבירות, ועודנו עומד על כפירתו גם לאחר מתן הכרעת הדין. כמובן, זוהי זכותו, אך בנסיבות אלה, אינו זכאי להקלה, לה זכאי מי שנטל אחריות על מעשיו.

בבחינה כוללת של השיקולים לחומרה ולקולה, מוצא בית המשפט ליתן הדגש על תעוזתו של הנאשם, אי-נטילת האחריות מצדו תוך השלכתה על גורמים חיצוניים, ומוצא למקם עונשו ברף הבינוני של המתחם.

פגיעה כזו בשוטרים, שאין נלווית לה כל חרטה - מחייבת ענישה שתהיה בה אמירה משמעותית מצדו של בית המשפט, במישור המעשה.

עוד יושת על הנאשם מאסר מותנה, הן בגין עבירות כלפי שוטרים והן בגין עבירות דומות כלפי עובדי ציבור הממלאים תפקיד על פי דין. עוד יושת תנאי, על עבירות שענינן פגיעה ברכוש.

בית המשפט רואה אף להשית על הנאשם עיצומים כספיים: הנזקים שגרם הנאשם במעשיו מצדיקים השתת קנס. בנוסף - יושת, במקרה מסוים זה, על הנאשם פיצוי לשוטרים הנפגעים. אמנם, לא בנקל יחייב בית המשפט נאשם בעונש של פיצוי לאנשי משטרה הממלאים תפקידם, שכן, קיימים בחוק מנגנונים, המאפשרים קבלת תגמולים בגין פגיעות הנגרמות להם. עם זאת, לנוכח האופי החמור, המכוער, ואף ההמשפיל של תקיפת השוטרים, תוך חתירה למגע בענין לא לו; שימוש בנשק קר מוסלק בידו של הנאשם כלפי אחד השוטרים ופציעתו באופן חמור בקודקוד; יריקה על אחד השוטרים; גרימת חבלות של ממש למספר שוטרים - מוצא בית המשפט, כי ראוי לחייב הנאשם בפיצוי, שיהווה מסר לנאשם באשר למחירים שגבתה התנהגותו ואף מסר של גיבוי ותמיכה כלפי השוטרים שהותקפו, לרבות הכרה בפגיעה שנגרמה להם.

כעולה מהראיות, מחזיק הנאשם בתפקיד ניהולי בעסק משפחתי גדול, תחתיו כ- 30 עובדים, ולא נטען, כי סובל

ממצוקה כלכלית כלשהי. מכל מקום - בכל הנוגע לפיצוי, כבר נפסק, לא פעם, כי יכולתו הכלכלית של העבריין לא תהיה בעלת משקל של ממש. ראו ע.פ. 5761/05 **מג'דלאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני התביעה ושמע את טענות הצדדים בעל פה; עיין בתסקיר שירות המבחן; עיין בפסיקה שהוגשה; ולאחר ששמע את דברו האחרון של הנאשם; גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. 24 חדשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס;
- ב. 12 חדשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימן ג' וכן עבירות בניגוד לסעיפים 288א' או 382א', לאותו חוק, שהיא מסוג פשע;
- ג. 6 חדשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימן ג' וכן עבירות בניגוד לסעיפים 288א' או 382א', לאותו חוק, שהיא מסוג עוון;
- ד. 4 חדשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, סעיף 452;
- ה. קנס בסך 10,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו;
- ו. פיצוי בסך 5,000 ₪ לכל אחד מהשוטרים שהותקפו על ידו (ע.ת. 1, ע.ת. 2, ע.ת. 3, ע.ת. 4 בכתב האישום);
- ז. הקנס והפיצוי ישולמו, כל אחד, ב-12 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.03.21 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מידי.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ג' אדר תשפ"א, 15 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.